

Zadnji dan tabora smo se pri popisovanju visokih barij na Jelovici na eni lokaciji pridružili Slovenskemu odonatološkemu društvu, ki je tisti dan organiziralo društveni teren. Na barju Za Blatom (GK 429526, 127626) smo popisali 7 vrst kačjih pastirjev od katerih smo lisastega ploščca *Libellula quadrimaculata* (2 ♂), barjansko devo *Aeshna juncea* (1 lev) in barjanskega spreletavca *Leucorrhinia dubia* (30 ♂, 5 ♀) v času tabora popisali le tu.

Poleg že nekaterih omenjenih ogroženih vrst smo popisali še pegastega lesketnika *Somatochlora flavomaculata*, katerega štiri samce smo popisali na dveh lokacijah v Srednjih Bitnjah (GK 448408, 119177; GK 448395, 118930; 9-VII-2020) in enega ob reki Kokri 180 m JJZ od hiše Zg. Jezersko 19 (GK 459240, 139815; 10-VII-2020), kjer smo popisali tudi štiri samce povirnega studenčarja *Cordulegaster bidentata*. Samca slednjega smo ujeli tudi ob naši nastanitvi (GK 459472, 141290).

LITERATURA:

ERBIDA, N., 2009. Individualni terenski dan - Hraše. *Erjavecija* 24: 16-18.

VINKO, D. & A. TRATNIK, 2018. Prispevek raziskovalnega tabora študentov biologije 2017 k poznavanju favne kačjih pastirjev Gorenjske. *Acta Entomologica Slovenica* 26(2): 243-258.

(D. KABLAR)

RAZISKOVALNI TABOR ŠTUDENTOV BIOLOGIJE RTŠB 2020 – GORENJA VAS

Organizacija letošnjega Raziskovalnega tabora študentov biologije (RTŠB), ki ga že vrsto let uspešno organizira Društvo študentov biologije (VINKO & TRATNIK, 2018), se je tudi letos začela malce majavo. Sprva je bilo nekaj nespretnosti predvsem zaradi neizkušenosti novega vodje tabora Anžeta Bizjaka, ki je nekako obvisel sam brez študentske starejše ekipe. Pojavile so se težave pri izboru mentorjev in skupin (med drugim sva avtorja vsak ločeno prejela vabilo za vodenje skupine, nakar so odkrili, da gre za isto skupino ipd.), a smo z dobro komunikacijo brez težav rešili vse tovrstne zagate.

Da ne bo pomote, Anže se je, sploh ob misli, da je bil na RTŠB prvič, zelo dobro znašel v svoji vlogi. Nato je prišel še koronavirus in težave so takrat šele postale resne. Organizator je imel žal res veliko dela z iskanjem lokacije tabora (obenem so se še pred virusnimi tegobami pojavljale težave s prenovo šol ipd.), hkrati pa ves čas organizacije ni mogel vedeti, ali bo tabor sploh lahko potekal, kdaj je smiselno zbrati prijave ipd. Vse to se je malo poznalo tudi pri izvedbi tabora, kjer smo morali biti malce bolj previdni (a hkrati dobili luksuz, kot ga še nikoli ni bilo, da smo imeli veliko »spalnic«, v katerih je spalo malo število udeležencev – tako je bila

mentorska soba v resnici še najbolj »nagužvana« in posledično je bilo tudi udeležencev nekoliko manj, kot smo vajeni. Slednje je nato ponovno vodilo v težavo s številom skupin, a sva s kolegom Primožem Presetnikom (kot mentorja z najdaljšim stažem na taboru) tudi to uspešno rešila. In tako smo združili skupini za metulje in hrošče, udeleženci skupin za speleobiologijo in netopirje so se izmenjevali v dnevno nočnih ritmi, dvoživke pa smo priključili k odonatološki skupini, nekaj pa jih je pokrila tudi skupina za plazilce. Pa potem je bila še bojazen o prevelikem številu oseb v avtu ali v skupini, pa sva tudi to avtorja prispevka rešila in se odločila za največjo skupino na taboru ...

SLIKA 1. Mentorski zbor na RTŠB 2020 – Gorenja vas (z leve: Ž. Kuralt, M. Gabor, M. Medved Mlakar, Ž. Hanc, P. Presetnik, E. Premate, A. Peternel, A. Pekolj, L. Šparl, D. Vinko, A. Tratnik, R. Kraševce, N. Jogan) tik pred mentorsko večerjo (Foto: E. Premate).

Tudi zaradi še vedno veljavnih nekaterih vladnih odlokov, četudi je bila epidemija preklicana že čas pred taborom, se je letošnjega RTŠB-ja skupaj z mentorji udeležilo točno 50 oseb, a so vendarle mentorji odhajali in prihajali, pa tudi kar nekaj udeležencev se je tabora udeležilo z nekaj časovnega zamika. Francoski udeleženec tabora je reševal, da smo še vedno lahko tudi trdili, da gre za mednarodni tabor.

Da preideva k vsebini tabora. RTŠB je bil med 17. in 26. julijem 2020 lociran v Gorenji vasi in, kot je zagotovo že bilo razumljeno, je na njem delovala tudi odonatološka skupina. V celotnem času smo skupino sestavljali Petra Franko, Tjaša Šentjunc, Leja Piko, Taja Skrt Kristan, Anja Bolčina, Luca Pagliari (ki je nato prebegnil k plazilčarjem, da ne bo ves čas ob vodi, a je imel to smolo, da se je takrat plazilčarska skupina ravno preusmerila v iskanje vodnih kač in želv), Živa Hanc in spodaj podpisana. Bili smo edina skupina, ki je uspela vodjo tabora ugrabiti in

odpeljati vsaj za en dan na teren, sprejemali pa smo tudi še goste iz drugih skupin (glivarja Vida Savnika, botaničarko Evo Cerkvenik in speleobiološko mentorico Ester Premate). Dnevno nas je tako terenilo od 5 do 10.

SLIKA 2. Dobršen del skupine za kačje pastirje (zadnja vrsta: A. Tratnik, T. Šentjerc z Rudijem, T. Skrt Kristan, prva vrsta: D. Vinko, L. Piko, A. Bolčina; manjkajo P. Franko, L. Pagliari, Ž. Hanc) (Foto: A. Bizjak).

Pred predstavitvijo rezultatov še pojasnilo, da vseh rezultatov skupine še nimava zbranih. Namreč podatkov iz beležnice Žive Hanc, ki je del tabora delovala skupaj z Ano in bdela nad zapisom podatkov o dvoživkah, še nisva prejela. Tudi zato v tem prispevku poročava le o delu z najlepšo živalsko skupino (podatke o kačjih pastirjih imava vse zbrane, le z natančno pozicijo ene lokalitete se še ukvarjava) in s terenov, ki sva jih sama vodila. Nekaj malega podatkov sva prejela še od mentorjev Žana Kuralta, Matica Gaborja, Nejca Jogana in Petre Sladek. Informacijo o kačjih pastirjih nam je posredoval še tudi kdo drug, a so bili ti podatki bolj tipa »nekaj modrega je bilo«. Šele ob pisanju tega prispevka pa ugotavljava, da naju je Primož Presetnik, ki nam na RTŠB-jih pogosto prinese kakšne leve izpod mostov, tokrat pustil na cedilu.

Že ko sva se pripravljala na tabor, sva ugotovila, da letos velike vrstne pestrosti ni pričakovati, saj na ožjem območju tabora ni večje pestrosti habitatov, tudi

stoječih vod je zelo malo, in tudi zato sva se odločila, da se bomo kakšen dan odpravili tudi kam dlje. Terenili smo na ožjem območju tabora, v širši okolici Gorenje vasi in naselja Žiri, malo tudi na Cerkljanskem, in se za po en dan odpravili še v Žejno dolino in v okolico Godoviča ter na Jelovico. Na 74 vodah smo zbrali 196 podatkov o razširjenosti kačjih pastirjev. Zabeležili smo 26 vrst kačjih pastirjev (TABELA 1), 7 od teh je v Sloveniji ogroženih, 3 zavarovane. Kar smo poznali od drugih taksonomskih skupin, smo si prav tako zabeležili in tako zbrali 45 podatkov o herpetofavni in 31 drugih podatkov (predvsem o drugih žuželkah). Letos so sicer na Gorenjskem potekali kar trije študentski tabori, o vseh naj bi nekaj izvedeli v tej številki *Erjavecije*. V načrtu imamo vse te podatke skupaj zbrati in pripraviti strokovni članek o prispevku treh taborov k poznavanju kačjih pastirjev širšega območja, zato na tem mestu predstavlja le kratek povzetek, podajava nekaj več informacij o rezultatih izven Gorenjske in pa opozarjava na bolj zanimive najdbe. Podatki, zbrani na Jelovici, so predstavljeni v drugem prispevku našega društvenega biltena, kjer poročamo o letošnjih aktivnostih društva na tem območju.

TABELA 1. Seznam taksonov kačjih pastirjev, zabeleženih na RTŠB 2020 – Gorenja vas med 18-VII in 25-VII-2020. V oklepaju je zapisano število najdišč za posamezno vrsto oz. takson na taboru. Z zvezdico so označene vrste, ki smo jih 23-VII-2020 popisali v Žejni dolini, s stopinjo pa vrste, ki smo jih popisali zgolj na Jelovici ali Pokljuki.

<i>Chalcolestes viridis</i> (1)	<i>Cordulia aenea</i> (2)
<i>Chalcolestes</i> sp. (1)	<i>Somatochlora arctica</i> (7) °
<i>Calopteryx virgo</i> (42) *	<i>Somatochlora flavomaculata</i> (2) *
<i>Platycnemis pennipes</i> (16) *	<i>Somatochlora meridionalis</i> (5) *
<i>Coenagrion puella</i> (10) *	<i>Libellula depressa</i> (9) *
<i>Enallagma cyathigerum</i> (2) °	<i>Libellula quadrimaculata</i> (7) *
<i>Erythromma lindenii</i> (3)	<i>Orthetrum brunneum</i> (6) *
<i>Ischnura elegans</i> (5)	<i>Orthetrum cancellatum</i> (2)
<i>Aeshna cyanea</i> (23) *	<i>Orthetrum coerulescens</i> (8) *
<i>Aeshna juncea</i> (5)	<i>Orthetrum c. anceps</i> (1)
<i>Anax imperator</i> (6)	<i>Orthetrum c. coerulescens</i> (2) *
<i>Onychogomphus forcipatus</i> (4) *	<i>Leucorrhinia dubia</i> (2) °
<i>Cordulegaster bidentata</i> (9) *	<i>Sympetrum sanguineum</i> (1)
<i>Cordulegaster heros</i> (8) *	<i>Sympetrum striolatum</i> (1) *
<i>Cordulegaster</i> sp. (3)	<i>Sympetrum vulgatum</i> (2)

Preučevali nismo zgolj odraslih osebkov, kar dodobra smo se izvežbali v določanju levov, čeprav je večina njih pripadala barjanski *Aeshna juncea* in zelenomodri devi *A. cyanea*. Pri Muravi smo 21-VII na majhni mlakuži na SV robu tamkajšnjega peskokopa (GK 435659, 113452) nabrali 72 levov zelenomodre deve, 18-VII na kalu na Blegošu (GK 431200, 113996) 22 levov te vrste in 12 levov barjanske deve. Nekaj smo določevali tudi preko fotografij, ki so nam jih prinesle

SLIKA 2. Zelenomodra deva *Aeshna cyanea* je najpogostejši in eden najlepših raznokrilih kačjih pastirjev pri nas (Foto: M. Bedjanič).

SLIKA 3. Povirnega studenčarja *Cordulegaster bidentata* smo na RTŠB 2020 – Gorenja vas srečali kar nekajkrat (Foto: M. Bedjanič).

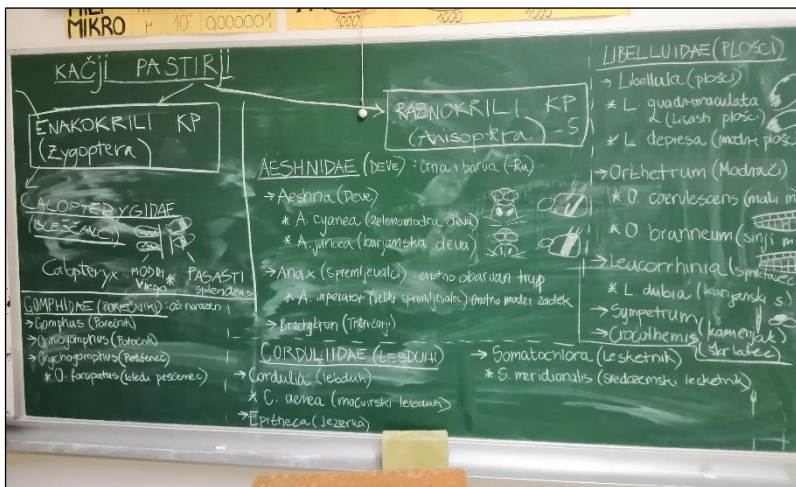
druge skupine. Najzanimivejšo so nam pokazali botaniki, ki so jo 24-VII naredili na majhnem lehnjakotvornem izviru v Brebovici (GK 436759, 103065), a smo na njej lahko lev določili le do rodu studenčarjev. Glede na habitat sklepava, da je šlo za povirnega studenčarja *Cordulegaster bidentata*.

Za en terenski dan je bilo načrtovano, da nas obiščeta naša SOD-ovca Peter Kogovšek in Nika Tivadar, a je prišlo do geografskega nesporazuma in se tako nismo srečali – mi smo ju pričakovali na Jelovici, onadva pa sta nas iskala na Pokljuki. Smo pa s tem za čas tabora dobili še podatke s Pokljuke. Imenovana sta 20-VII na barju Šijec (GK 422900, 132845) popisala modrega bleščavca *Calopteryx virgo*, travniškega škratca *Coenagrion puella*, zelenomodro devo, barjansko devo, tri samce barjanskega lesketnika *Somatochlora arctica* in prek 30 barjanskih spreletavcev *Leucorrhinia dubia*. Po enega ali dva barjanskega lesketnika sta zabeležila še na iztoku barja Golemerca in Mrzli potok (GK 422589, 132553) in na barju Golemerca (GK 422483, 132883). Kot bi bilo pričakovano, smo na taboru barjanska lesketnika in spreletavca popisali zgolj na Jelovici ali Pokljuki, pri tem pa se jima je pridružil še bleščėči zmotec *Enallagma cyathigerum*.

Četudi že vnaprej nisva imela visokega pričakovanja glede števila vrst, sva bila kakšnega presenečenja vendarle deležna. Eno takih so bile najdbe prodnega paškratca *Erythromma lindenii*, kjer gre, glede na stanje v podatkovni zbirki kačjih pastirjev Slovenije (CKFF, 2020), za prvo najdbo te vrste v tem delu države. Prodnega paškratca smo popisali pri Gorenjih Novakih na ribniku 200 m J od Robidnice (GK 428151, 112262) ter v okolici Godoviča, na mlaki pri hiši Godovič 51a (GK 431413, 90811) in na bajerju Šebalk (GK 429582, 90227). V vseh treh primerih je šlo za nekaj posamičnih osebkov. Na ribniku pri Robidnici smo se ustavili dvakrat, 22-VII in 24-VII, in popisali skupno še 7 drugih vrst: modrega bleščavca, sinjega presličarja *Platycnemis pennipes*, travniškega škratca, modrega kresničarja *Ischnura elegans*, zelenomodro devo, modrega ploščca *Libellula depressa* in malega modrača *Orthetrum coerulescens*. Podobna vrsta sestava nas je 23-VII pričakala tudi na zgoraj omenjeni mlaki pri Godoviču, le da tam nismo imeli nobenega ploščca Libellulidae in bleščavca, udeleženci pa so lahko povadili lov na velikega spremljevalca *Anax imperator* in določevanje zelene pazverce *Chalcolestes viridis*. Pri Šebalku smo na isti dan poleg bajerja popisali še tamkajšnjo gozdno mlako, iztok iz bajerja ter že skoraj povsem zaraslo in suho povirje nad bajerjem. Tam smo poleg paškratca popisali še modra bleščavca in kresničarja, sinjega presličarja, travniškega škratca, velikega spremljevalca, zelenomodro devo, povirnega studenčarja, malega in prodnega modrača *Orthetrum cancellatum* ter krvavordečega kamenjaka *Sympetrum sanguineum*. Izven Gorenjskega dela smo poleg Godoviča in Žejne doline (TABELA 1) teren opravili še v smeri proti Vrhniki pri Smrečju. Tam smo 19-VII med drugim popisali Račevsko jezero (GK 437223, 96904), kjer smo zabeležili pazverco *Chalcolestes* sp., sinjega presličarja, travniškega škratca, velikega spremljevalca, zelenomodro devo, močvirskega lebduha *Cordulia aenea*, sredozemskega lesketnika *Somatochlora meridionalis*, modrega in lisastega ploščca *Libellula quadrimaculata*. Pa tudi velikega studenčarja *Cordulegaster heros*, katerega več kot 15 ličink smo nato, poleg ličink modrega

bleščavca, zabeležili v potoku Račeva ob samem jezeru (GK 436986, 97082). Obe vrsti smo zabeležili na istem potoku še tudi nekaj kilometrov stran (GK 435321, 98385).

Kako pa je bilo z velikim studenčarjem drugje? Večjo populacijo smo 19-VII našli pri Žirovskem Vrhju na potoku Malčeva grapa (GK 433092, 100712). Že samo na manjšem odseku potoka gorvodno nad jezom, kjer se potok razlije, smo našli po 12 ličink in odraslih osebkov ter 1 lev na spodnji strani lista kakšen poldrugi meter visoko. Zadnje presenečenje na taboru je bilo povezano prav z velikim studenčarjem. Za zadnjo lokaliteto smo si izbrali najbližjo vodo ob gostiteljski Osnovni šoli Ivana Tavčarja, kjer gre za jarek, ki se izliva v potok Mihevk (GK 434206, 106528). Na tem, na prvi pogled za kačje pastirje nezanimivem jarku, smo popisali štiri vrste – odrasle modre bleščavce in mladostne male modračce, z vodno mrežo pa smo zajeli po eno ličinko zelenomodre deve ter velikega studenčarja in to na skrajnem, od potoka najbolj oddaljenem, koncu jarka. Mimogrede, imenovana osnovna šola je v *Erjavcici* omenjena že drugič (BEDJANIČ, 1998).

SLIKA 4. V delovni sobi so si udeleženci gradili lasten določevalni ključ za ponavljanje prepoznavanja vrst kačjih pastirjev (Foto: P. Franko).

In kaj potem sploh še o rezultatih ostane sporočiti? Vrsto resda ne kaj prida. Če ste pozorno prebrali to naštevaje vrst in ga primerjali s zgornjo preglednico, potem ste ugotovili, da je bilo večino vrst že pokljukanih (ali pa smo jih popisali zgolj v Žejni dolini). Lahko pa bi še tu naštevala obilo potokov in kakšno reko, v katerih smo popisali predvsem modre bleščavce in so nam že blede peščenci *Onychogomphus forcipatus* ali povirni studenčarji predstavljali prav eksotično popestritev tamkajšnjih najdb.

Četudi nabor vrst, če pozabimo na obiskana iz Gorenje vasi bolj oddaljena barja, ni eksotičen, je vendarle treba poudariti, da smo večino časa terenili ali na manj raziskanem območju ali pa na neraziskanem in tako naši podatki predstavljajo konkreten prispevek k poznavanju lokalne biotske raznovrstnosti. Vendarle pa je zanimivo, da na seznamu vrst ne najdemo npr. pasastega bleščavca, nobene zverce, »prava« rdečecoka ali opoldanskega škrlatca, za katere tudi sicer v bližnji širši okolici ni kaj prida podatkov (CKFF, 2020). Kakšnega ranega plamenca ali prisojnega zimmnika, četudi nismo terenili v zanju primarnem času, ali še kako dodatno vrsto kamenjakov pa bi si vseeno lahko še »zaslužili«. Literatura iz našega osrednjega dela preučevanja je z vidika odonatoloških podatkov skopa. Najbližji že objavljeni podatki se približajo Škofji Loki, so tudi z Ratitovca (KIAUTA, 1964; PIRNAT in sod., 1997; VINKO & TRATNIK, 2018), iz Cerkljanskega ali pa južneje od našega osrednjega območja raziskovanja (ŠALAMUN, 2000), kjer smo terenili tudi sami (npr. Godovič ali pa v letu 2020 pogosteje popisana Žejna dolina). Na Cerkljanskem je sicer natanko pred dvema desetletjema že potekal en RTŠB, a so se tudi takrat odpravljali dlje od samega baznega območja tabora (ŠALAMUN, 2000). Na njem so popisali 18 vrst kačjih pastirjev (ŠALAMUN, 2000), 15 od teh na območju, ki smo ga tudi sami preučevali (CKFF, 2020).

Četudi so vsi pričakovali, da se bova lahko zadržala pri tradicionalnem neuradnem večeru, se seveda nisva. Sva pa tokratni »slammer večer« organizirala v skladu z navodili NIJZ. Vsak udeleženec si je moral sam priskrbeti skodelico, ki je bila zgolj njegova/njena, tolkalec pa je bil poleg svoje redne oprave opremljen še z masko in rokavicami, kar je vse pridno menjal.

Kaj pa še kakšne druge zabavne prigode? Prvi dan smo se, za našo skupino zadnja leta zelo neznačilno, odpravili v hribe. »Izkoristili« smo, da nas je Damjan zaradi službenih obveznosti pustil same in tako smo se skupaj s pajkarji odpravili na Blegoš. Naš cilj je bil kal ob koči, nekoliko pod vrhom Blegoša, vendar smo jo vseeno mahnili še čez vrh in to izkoristili

SLIKA 5. Jutranje bujenje mentorja po pikniku. S kavico, cigareto in piškotom. Trenutek za tem je bila kava že povsod, samo v ustih ne (Foto: A. Tratnik).

za »fotošuting«, saj ne dobimo pogosto priložnosti za poziranje z metuljnicami in vodnimi mrežami na takem razgledu. Ko smo prišli do kala, je bilo precej oblačno in ni izgledalo prav obetavno vreme za popisovanje kačjih pastirjev, zato smo se

odločili, da tam pomalicamo in počakamo, če vseeno kaj prileti mimo. Ko je posijalo sonce, smo tudi res opazili kar precej kačjih pastirjev. Večina njih je bila pravkar izleвлjenih. Po uspešnem delu smo si privoščili še zasluženno pijačo v koči, kjer smo srečali več zaposlenih Oddelka za biologijo BF UL, med njimi tudi sploh prvega mentorja drugopodpisane na bioloških taborih. Do avta smo se vrnili po nekoliko daljši poti, saj smo se želeli izogniti vrhu, rezultat česar je bilo nekaj izgubljanja po dežju. Na koncu smo vendarle srečni, malo mokri in srednje utrujeni našli svoj avto.

Za naslednje dneve pa se je »glavni šef skupine«, tudi na veselje udeleženk, odločil, da je dovolj hribov in da če nas mika Ratitovec, naj se tja odpravimo s katero od drugih skupin. No, to se potem ni zgodilo, nam pa je pajkarski mentor Žan Kuralt pokazal svojo fotografijo zelenomodre deve z ene od tamkajšnjih mlak (GK 430352, 121819). Dodala bi tudi še, da se je naša udeleženka T. S. K. odločila udeležiti pajkarijade – tekmovanja v nabiranju in določanju pajkov v in ob gostujoči osnovni šoli, ki ga skupina za pajke že nekaj let organizira na RTŠB. Kljub prirojeni skepsi kačjepastircev do te skupine živali, smo našo »predstavnico« brezpogojno podprli in zanjo bučno navijali tekom celotnega tekmovanja ter bili še posebno glasni ob poznonočni razglasitvi rezultatov, na kateri je dosegla odlično četrto mesto. Tudi s tem smo pokazali preostalim, kako preprosto se lahko zabavaš tudi na tak način.

SLIKA 6. Del skupine za kačje pastirje na Blegošu (z leve: A. Tratnik, P. Franko, L. Piko, L. Pagliari, T. Šentjure) (Foto: Ž. Kuralt).

Prvopodpisanemu bo vsekakor ostalo še nekaj več prigod v spominu, na tem mestu naj omenim dve. Prvo, šokantnejšo, da me je neimenovana udeleženka skupine (L. P.) pošteno postarala, ko ji ni šlo v račun, kako je na predbolonjskem študiju biologije potekalo, da ti je lahko bil mentor diplomske naloge kar sošolec.

Ob mojem prebledelem obrazu se je nato skušala nekako ven zviti, a bolj, ko je govorila, bolj je tonila. Proti koncu tabora se mi je, skupaj še z večino ostalega ženskega zbora skupine, želela nekako odkupiti. V zahvalo za vodenje skupine so mi podarile fuksijo *Fuchsia* sp., ki so jo nakupile 23-VII blizu Rovt, v cvetličarni ob v popis vključeni mlaki (GK 437622, 91097), kjer so popisale modrega ploščca in modrega bleščavca. Fuksijo, kjer so si še v praksi ogledale barvo majic z RTŠB 2010, so poimenovala Rudi. Še živi in mi dela družbo v društvenih prostorih. Kar nekaj je že tudi prepotoval, med drugim smo ga že prvi dan pozabili na terenu v Žejni dolini in se nato ponj vrnili. Nobenega udeleženca ne bomo na terenu dolgoročno izgubili! Druga prigoda je še bolj »vroča«. Zgodila se je na večer piknika, ko se ponavadi večina udeležencev še bolj sprosti in je to tudi večer, ko malce bolje lahko spoznaš še preostale udeležence tabora. No, z eno od njih iz bolj zverinske skupine sem se takrat kar dobro spoznal. Najin prvi stik je potekal nekako takole, da je že v temi do mene počepnila rdečelaska in me vprašala »A bi z mano pojedel mojo hruško? So mi moji rekli, da ti si za takšne zadeve.« Šok. Ostal sem brez besed, kajti vprašanje sem razumel kot »nespodobno povabilo«. Trenutek za tem sem ob osvetlitvi videl, da mi je na krožniku ponujala v šnopsu namočeno »njeno« hruško. Sledilo je polno smeha, tudi s strani drugih sedečih, ki so videli, da sem nekam nepojasnjeno utihnil (nisem pa bil edini, ki je to sporočilo napak razumel). Z zelo prijazno študentko biologije sva potem le izmenjala kaj več besed in se spoznala ter seveda le snedla to hruško. Če bo neimenovana (Š. H.) držala besedo, nas bo prihodnje leto društvo Dinaricum, v katerem je aktivna, tudi povabilo k organizaciji skupnega terenskega dneva.

In kam z RTŠB naprej? Zaključni mentorski sestanek je bil tako (pre)dolg in na mizi je bilo toliko predlogov, da se v resnici sploh ne spomniva več, kateri so bili najbolj resni. Počakajmo s tem torej na 2021.

LITERATURA:

- BEDJANIČ, M., 1998. Nekaj zaključnih besed o akciji: Rastlina, žival in biotop leta 1997. *Erjavecija* 5: 5-8.
- CKFF, 2020. *Podatkovna zbirka Centra za kartografijo favne in flore v sodelovanju s Slovenskim odonatološkim društvom*. Center za kartografijo favne in flore, Miklavž na Dravskem polju. [10. 7. 2020]
- KIAUTA, B., 1964. Opazovanja iz življenja potočnih kačjih pastirjev v Loškem pogorju. *Loški razgledi* 11: 183-193.
- PIRNAT, A., M. BEDJANIČ, A. ŠALAMUN & M. KOTARAC, 1997. Prispevek k poznavanju favne kačjih pastirjev (Odonata) Gorenjske (SZ Slovenija). V: Kotarac, M. (ur.), Mladinska biološka raziskovalna tabora Podzemelj '95 in Duplje '96, str. 61-76, Zveza organizacij za tehnično kulturo Slovenije, Ljubljana.
- ŠALAMUN, A., 2000. Raziskovalni tabor študentov biologije Cerkno 2000. *Erjavecija* 10: 11-12.
- VINKO, D. & A. TRATNIK, 2018. Prispevek raziskovalnega tabora študentov biologije 2017 k poznavanju favne kačjih pastirjev Gorenjske. *Acta Entomologica Slovenica* 26(2): 243-258.

(D. VINKO & A. TRATNIK)